

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอังคารที่ ๘ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

วันนี้ท่านผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของประเทศไทยพร้อมด้วยผู้บริหาร
พนักงาน เจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้า ได้อาราธนาพระมาที่สำนักงานการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นศิริมงคลในการทำงาน ในการปฏิบัติงาน

ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ท่าน ดร.มงคล ตรีกิจจานนท์ ได้รับการแต่งตั้งเป็น
ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) คนที่ ๑๖ ของเมืองไทย โดยมีผลตั้งแต่วันที่
๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘ ที่ผ่านมา ท่าน ดร.มงคล มีเวลาทำงานเป็นระยะเวลา ๒ ปี
ระยะ ๒ ปีนี้จะพยายามใช้เวลาการพัฒนาไฟฟ้า พัฒนาในการทำงานอย่างเต็มที่
เพื่อทดแทนคุณแผ่นดิน เพื่อบูชาพระศาสนา พระบูชาพระมหากษัตริย์

ให้ผู้บริหารพนักงานเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าฯ จงให้ความไว้วางใจใน ดร.มงคล
ตรีกิจจานนท์ว่าจะไม่โกงไม่กินไม่คอร์รัปชัน จะไม่เอานิวรรณ์ทั้ง ๕ นำชีวิต
จะไม่เอาอคตินำชีวิต จะเอาบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทใจนำชีวิต
จะเอาความสงบนำชีวิต เพื่อพัฒนาการไฟฟ้า เพื่อพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

เอาทั้งหน้าที่การงานเอาทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน จะเอาพระศานานำชีวิต ไม่เอาอัตตา
ตัวตนนำชีวิต ให้เพื่อนรุ่นพี่รุ่นน้องไว้วางใจในผู้นำการไฟฟ้าฯ

ดร.มงคล ขอแสดงความเคารพคารวะกับผู้บริหารพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคน
ด้วยความเคารพ ดร.มงคล จะไม่ถือตัวถือตน จะมีแต่ความเคารพ จะมีแต่ความสงบ
เพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนุญนำชีวิต

ด้วยเหตุปัจจัยนี้ที่มีอยู่ในใจ จึงได้อาราธนาพ่อแม่ครูอาจารย์มาเป็นสักขีพยาน
ในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ จะตั้งมั่นต่อจากผู้ว่าการฯคนก่อน ผู้ว่าการการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาคคนที่ ๑๕ นายศุภชัย เอกอุ่น เพื่อมาต่อยอด เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์
พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อไม่ให้ผู้มีพระคุณที่ให้ความไว้วางใจที่โหวตเสียง
ให้เป็นเอกฉันท์

การทำงานการประพฤติกการปฏิบัติของพวกเราทุก ๆ คน พระพุทธเจ้าให้เรา
เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ การประพฤติกการปฏิบัติต้องเป็นธรรม เป็นคุณธรรม
พระธรรมคือธรรมะ ธรรมะนั้นไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน ธรรมะคือธรรมะ ไม่ใช่นิติบุคคล
ตัวตน เป็นความรู้ความเข้าใจในเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ
เป็นความสงบบริสุทธิ์คุณ เป็นทั้งความสงบเป็นทั้งปัญญา เป็นทั้งสมณะคือความสงบ
เป็นทั้งวิปัสสนาตัวปัญญา รวมกันเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นมรรค
เป็นอริยมรรค

พระพุทธเจ้าให้เราเอาธรรมะนำชีวิต เอาความสงบนำชีวิต เอาปัญญานำชีวิต
ยกเลิกเรา ยกเลิกคนอื่น มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ

เพื่อให้ติดต่อต่อเนื่องด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่ให้โลกธรรมมันครอบงำใจเรา
ไม่ให้ธาตุไม่ให้ขันธไม่ให้อายตนะมันครอบงำใจเรา

ให้เรารู้ทั้งกรรมเก่ารู้ทั้งกรรมใหม่ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ
คือกรรมเก่า รู้กรรมใหม่ได้แก่รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะธรรมารมณ์ นี่คือกรรมใหม่
สิ่งเหล่านี้คือสภาวะธรรมของกรรมเก่าและกรรมใหม่ กรรมเก่ากรรมใหม่นี้
จะเป็นชั่วบวกชั่วลบ เราต้องรู้เรื่องกรรมเก่ารู้เรื่องกรรมใหม่ ความรู้ถึงเป็นคู่กับ
การประพฤติการปฏิบัติ ความสงบกับปัญญานี้เป็นคู่ของการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติเน้นที่ปัจจุบัน ปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาติ
ในการประพฤติการปฏิบัติ อดีตก็ได้มาร่วมกันที่ปัจจุบัน อนาคตที่จะไปข้างหน้า
ก็มาร่วมที่ปัจจุบัน ปัจจุบันถึงเป็นวาระของการประพฤติการปฏิบัติ เพราะสิ่งนี้มี
สิ่งต่อไปถึงมี

เราทั้งหลายต้องมารู้เรื่องของกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม รู้ผลของกรรม ที่เราจะเกิด
อีกต่อไปก็เนื่องมาจากกรรมเก่า เมื่อเรารู้เข้าใจ เราก็ไม่ทำให้สิ่งที่จะเกิดให้มันเกิดอีก
ศีลนี้แหละทำให้เราหยุดเกิด สมาธินี้แหละทำให้เราหยุดเกิด ปัญญานี้แหละ
จะทำให้เราหยุดเกิด ศีลสมาธิปัญญาจะมีคุณมีอุปการคุณต่อเรา

เราทั้งหลายนะพากันมาเน้นที่ตัวเรา มามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ ความสงบกับปัญญาถึงเป็นสิ่งที่มียุทธคุณ ความสงบ
และปัญญาเป็นธรรมะที่หยุดวิภูฏสงสาร ถ้ามีการปฏิบัติติดต่อต่อเนื่อง
จะเป็นการอบรมบ่มอินทรีย์

เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของประเทศไทยนี้เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์
อุดมธรรมในการปฏิบัติเพื่อมาปฏิบัติให้ติดต่อกันเนื่อง

เราต้องมาปฏิบัติทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาทใจให้ถึงพร้อมด้วยความตั้งใจ
ตั้งเจตนาด้วยความไม่ประมาท

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่าเราทั้งหลายต้องมาหยุดตริกในกาม
ต้องมาหยุดตริกในพยาบาท เราจะได้ครบวงจรทั้งกายทั้งจิตทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ
เพื่อความสงบเพื่อปัญญา เราทั้งหลายจะได้ก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เราทั้งหลายนะ ต้องพากันมามีความสงบให้เพียงพอ มีปัญญาให้เพียงพอ
เป็นสติปัญญาทั้ง ๔ ยืนเดินนั่งนอน กาย เวทนา จิต ธรรม เป็นฐานของกรรม
เป็นกฎแห่งกรรม เป็นผลของกรรม

เราเอากายวาจา กิริยามารยาทเอาใจนี้มาหยุดมาสงบ มาเคารพในธรรม
เพื่อให้เป็นปัจจุบันธรรม เพื่อความสงบและปัญญา เป็นผู้ละอายต่อบาป
เกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสารทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีที่ลับที่แจ้ง

เราทั้งหลายถึงมานั้น บริสุทธิคุณทั้งกายวาจา กิริยามารยาทอาชีพรวมลงที่ใจ
ด้วยการเห็นภัยในวัฏฏสงสาร คือความซื่อสัตย์สุจริต ความเคารพความสงบ
จะทำให้ชีวิตของเราสงบเย็นเป็นพระนิพพาน จะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เป็นความพอดี เป็นความเพียงพอ เป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณเมตตาตรัสจากใจจากบริสุทธิคุณ

เราต้องพากันรู้พากันเข้าใจ จะเป็นคนรวยก็ไม่สงบเพราะไม่รู้จักพอ จะเป็นคนจนก็ไม่มีความสะดวกเพราะไม่มี จะจนหรือรวยความดับทุกข์อยู่ที่ความสะดวกและปัญญา ที่ยกเลิกความปรุงแต่ง เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เราคิดดูดี ๆ นะ อยากรได้มาก มันก็ไม่มากก็เท่าเท่า อยากรได้น้อยมันก็ไม่น้อย มันก็เท่าเท่า เรารู้เข้าใจ เราไปทุกข์มันทำไม

จะเป็นคนจนก็ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็ไม่สงบ ความสะดวกกับความเคารพเราคิดดูดี ๆ สองอย่างนี้มันคืออย่างเดียวกันนะ เราต้องเคารพในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะทุกอย่างเป็นประภัสสรเป็นบริสุทธิ์คุณ เราจะเข้าไปปรุงแต่งนั้นไม่ได้

เราต้องมีความเคารพในสิทธิของทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าไปลิดรอนสิทธิในสิ่งต่าง ๆ ถ้าเราลิดรอนสิทธิในสิ่งต่าง ๆ มันก็ไม่สงบ

เรามีความสะดวกเราก็ต้องมีปัญญา เรามีปัญญาตั้งอมีความสงบ ต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องมีหลักการในการประพฤติการปฏิบัติธรรม

การประพฤติการปฏิบัติธรรมนะ เราต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ

สำหรับนักบวชทั้งหลายทุก ๆ ศาสนาต้องนอนพักผ่อน ๕ ถึง ๖ ชั่วโมง เช่น นอนพักผ่อนจาก ๓ ทุ่ม ไปตี ๓ ทำอย่างนี้แหละการนอนการพักผ่อน ถึงจะพอเพียงเพียงพอ อย่าพากันไปคอร์รัปชันเวลานอน ตัวตนนี้จะทำให้คอร์รัปชันเวลานอน

เวลาเราตื่นอยู่กลางวัน เราเป็นนักบวชต้องพากันเจริญสติปัญญา เพราะเราต้องอยู่กับความสะดวก เราต้องอยู่กับปัญญา เพื่อเป็นพื้นเป็นฐานเป็นกรรมฐาน

เรียกว่าสติปัฏฐานทั้ง ๔ เป็นการเจริญสติสัมปชัญญะ ไม่ให้มีความฟุ้งซ่าน ไม่ให้มีนิรวณฺ์ ไม่มีอคติทั้ง ๔ มีแต่ปิติสุขเอกัคคตา ก้าวไปด้วยความสงบและปัญญา มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา

การเจริญอานาปานสติเป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นคอนโทรลในการประพฤติ ในการปฏิบัติ อานาปานสติได้แก่กำหนดลมหายใจเข้า กำหนดลมหายใจออก เพื่อให้ใจสงบใจมีปัญญา เป็นบ้านพักทางใจ เรามีบ้านมีที่อยู่ที่อาศัยของร่างกาย เราก็ต้องมีบ้านมีที่พักอาศัยของใจ พระพุทธเจ้าท่านก็มีบ้านพักทางใจด้วย อานาปานสติ พระอรหันต์ท่านก็มีบ้านพักทางใจ คืออานาปานสติ มีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาอยู่กับอานาปานสติ การเจริญอานาปานสติทุก ๆ อิริยาบถจะมีคุณ มีประโยชน์มาก เพราะอานาปานสติเป็นทั้งสมณะเป็นทั้งวิปัสสนา

อานาปานสตินั้นไม่ใช่เอาใจเอาไปปฏิบัติเฉพาะเวลานั่งสมาธินะ ต้องเอาไปใช้ ทุก ๆ อิริยาบถ เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้เราสงบทำให้เรามีปัญญา เป็นการคอนโทรล ภาวจากใจกิริยามารยาทได้เป็นอย่างดี

เราทั้งหลายนะมีบ้านภายนอก มีเคหะสถานบ้านภายนอก อันนั้นมันเป็นบ้านของ ร่างกายของเราอย่างเดียว เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องมีบ้านของจิตใจด้วย ความสงบและ ปัญญาที่เป็นทั้งสมณะวิปัสสนาจะเป็นบ้านของใจ

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมทั้งหลายเราต้องมีเครื่องอยู่ทั้งทางกายและใจ ผู้ที่เป็นคฤหัสถ์ผู้ครองเรือนเป็นข้าราชการเป็นนักการเมือง เป็นพ่อค้าประชาชน เราก็ต้องมีบ้านอยู่ทางกายบ้านอยู่ทางใจ เราอยู่กับมรรคกับอริยมรรค

คำว่าอยู่หมายถึงอยู่กับเนื้อกับตัวอยู่กับหน้าที่การงาน ไม่ฟุ้งซ่านมีความสงบ มีปัญญา มีความสงบกับปัญญาเป็นพื้นฐานอย่างนี้เรียกว่าอยู่ กายกับใจต้องอยู่กับ ความสงบ อยู่กับปัญญา

การทำงานและการปฏิบัติธรรมต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่แยกการทำงานออกจากใจ ไม่ให้แยกใจออกจากการทำงานสองอย่างนี้ ต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เราจะได้หยุดกรรมเก่า ไม่สร้างกรรมใหม่ด้วยความรู้ความเข้าใจ คนสมองไม่ดี ไม่มีสติไม่มีปัญญา ถ้าเรามีความรู้ความเข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ ปฏิบัติอย่างนี้ติดต่อต่อเนื่อง ประพฤติปฏิบัติอย่างนี้ เดียวสมองมันจะดี ปัญญามันจะดี มันจะพัฒนาไปเรื่อย ๆ เพราะมันเป็นการติดต่อ ต่อเนื่อง เพราะธรรมะมันต้องเป็นการติดต่อต่อเนื่อง เหมือนกระแสไฟฟ้านี้ สิ่งที่ทำนั้นติดต่อต่อเนื่องมันจะเป็นปัจจุบัน ไม่ขาดตกบกพร่อง

เรื่องปัจจุบันที่ติดต่อต่อเนื่องไม่ขาดไม่ต่างไม่พร้อยที่เป็นสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้องปฏิบัติถูกต้องจะไม่เปิดโอกาสให้ขาดให้ต่างให้พร้อย มันจะมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา

พระนิพพานเป็นปัญญาสัมมาทิฐิ ความรู้ความเข้าใจ เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ ความรู้ความเข้าใจนี้ไม่ใช่ความจำ การเรียนการศึกษาก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เพื่อเหตุเพื่อผลเพื่อพัฒนาเทคโนโลยียิ่ง ๆ ขึ้นไป

ความสำคัญอยู่ที่ความเข้าใจ การฟังการบรรยาย ตั้งใจฟังเพื่อความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ ปัญญาสัมมาทิฐินั้นจะเป็นศีลเป็นสมาธิ เป็นปัญญาเป็นบริสุทธิคุณ

เป็นปัญ्यानาศีล เป็นปัญ्यानัสมาธิ เป็นสมาธิอบรมปัญญา เราไม่ได้เพิ่ม ให้มากขึ้น ไม่ได้ตัดออกไป มันเป็นความพอดีเป็นความพอเพียงเพียงพอ อาศัยการประพฤติการปฏิบัติติดต่อกันเนื่อง พวกสมองไม่ดีไม่มีสติไม่มีปัญญา ถ้ามีการปฏิบัติติดต่อกันเนื่อง เดียวมันก็จะดีเพราะเอาปัญญาที่บริสุทธิคุณนำชีวิต เป็นสุคติ มีแต่ความสุขมีแต่ความดับทุกข์เป็นสุคติ เป็นการทำที่สุดแห่ง ความดับทุกข์ ไม่มีทุกข์ ไม่มีความทุกข์อะไร

เป็นสุคติ ชีวิตนี้ก็เลยไม่มีทุกข์อะไร เป็นชีวิตที่สะอาดสว่างสงบ เป็นธรรม ที่บริสุทธิที่เป็นประภัสสร ไม่ลึดร้อนไม่ก้าวก่าย ไม่ไปตามผัสสะ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม ด้วยความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกาลปฏิบัติ

เราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจอย่าให้อึดมั่นปรุงแต่งเราได้ เราต้องหยุดอดีต ด้วยสติสัมปชัญญะ ไม่ตรึกในกามเพราะเห็นภัยในวิภวสงสาร ไม่ตรึกในพยาบาท เพราะเห็นภัยในวิภวสงสาร ให้พวกเราเข้าใจ

การประพฤติการปฏิบัติธรรมคือการปฏิบัติธรรม ไม่ใช่จะมาเอาอะไร คือมาประพฤติกาลปฏิบัติธรรม หรือว่าไปปฏิบัติธรรม ให้เข้าใจว่าความสงบ เป็นปัญญาบริสุทธิคุณ มันเป็นการหยุดวิภวสงสาร หยุดความปรุงแต่ง ไม่มีคำว่าปรุง ไม่มีคำว่าแต่ง ถ้าเราเข้าใจในเรื่องศีลเรื่องสมาธิเรื่องปัญญา ชีวิตก็จะก้าวไปด้วยศีล ด้วยสมาธิด้วยปัญญาอย่างนี้

เราต้องไม่ให้อดีตมันปรุงแต่งจิตใจของเราได้ เราไม่ให้สิ่งที่เป็นอนาคต คือความทะยานอยากมาปรุงแต่งจิตใจของเราได้ ความอยากความไม่อึดไม่เต็ม เป็นความพร่องอยู่เป็นนิจ ความทะยานอยากที่อยากได้ออยากมีอยากเป็น ไม่อยากได้ไม่อยากมีไม่อยากเป็น เพราะความอยากนี่ละ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เปรียบเสมือนทะเลมหาสมุทรทั้งหลายไม่อึดด้วยน้ำ เปรียบเสมือนไฟทั้งหลายไม่อึดด้วยเชื้อของเพลิง

เราต้องรู้เข้าใจเราจะปล่อยให้ความอยากความไม่อยากมันทำงานต่อไปไม่ได้ เราต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสารในความอยากความไม่อยาก ความอยากความไม่อยาก มันก็คือความปรุงแต่งนั่นเอง คือตัวตนนั่นเอง มันไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา ความสงบกับปัญญาของเราต้องพอดี ความพอดีมันจะเป็นความพอเพียงเพียงพอ มันเป็นความเต็ม

อย่างองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความเต็ม ท่านประสูติก็เข้าถึงความเต็มคือวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เข้าถึงความเต็มคือวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ปฐมเทศนาก็คือความเต็ม วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ประกาศให้มหาชนทั้งหลายได้รับรู้ว่าอีก ๓ เดือนข้างหน้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จดับขันธสูंपรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธสูंपรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เป็นความเต็มเป็นความพอเพียง เป็นความพอดี ไม่ได้เพิ่มไม่ได้ตัดมันเป็นความพอดี มันเป็นความสงบเป็นปัญญา อย่างนี้ เป็นสมณะเป็นวิปัสสนาอย่างนี้

อานาปานสติเป็นหลักการที่ดี เราจะให้เกิดปัญญาเราก็เจริญปัญญา

ระลึกในใจว่าทุกอย่างนั้นเป็นเพียงเหตุเป็นเพียงปัจจัย ลมหายใจเข้าไปสู่ว่างกาย ไปเลี้ยงร่างกาย แล้วก็หายใจออกมาเพื่อเอาของเสียออกมา หรือว่าเอาของเสียออกไป ทุกอย่างมันคือเหตุคือปัจจัย หาใช่นิติบุคคลตัวตนไม่ เรายกเข้าสู่พระไตรลักษณ์ อย่างนี้มันก็เกิดปัญญา

เราพากันมาเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้รู้ให้เข้าใจ เจ้าหน้าที่ผู้บริหารพนักงานเก่านะ ต้องเป็นตัวอย่างแบบอย่าง ในทางที่ดี เป็นความสงบกับปัญญาในทางที่ดี เพราะการประพฤติการปฏิบัติต้อง อาศัยกัลยาณมิตร อาศัยสิ่งแวดล้อม กัลยาณมิตรสิ่งแวดล้อมนะ เป็นสิ่งที่ดี เป็น ตัวอย่างแบบอย่าง เป็นแบบเป็นพิมพ์ที่ดี เจ้าหน้าที่ผู้บริหารพนักงานเก่าต้องมีความ สำคัญในการประพฤติการปฏิบัติเป็นตัวอย่างแบบอย่าง

ต้องเป็นแบบเป็นอย่าง เป็นแบบเป็นพิมพ์ จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง ความรู้ต้องคู่กับการ ประพฤติการปฏิบัติ เราต้องเน้นมาที่ตัวของเราเอง จะได้เป็นประโยชน์ของเราและ เป็นประโยชน์ของคนอื่นได้ทั้งเราได้ทั้งคนอื่น การประพฤติการปฏิบัติเน้นมาหาที่ตัว เราเอง เราคิดดูดี ๆ นะ อย่างพระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่ตัวของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ชีนาสพได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่ตัว ของท่านเอง เราเป็นใครก็เน้นที่ตัวของเรานั่นแหละ เน้นที่ความตั้งใจตั้งเจตนา เน้นที่บริสุทธิ์คุณ ให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เน้นมาที่ตัวของเราเอง

การประพฤติการปฏิบัติของไม่ปฏิบัติเพื่อให้ใครเคารพนับถือเลื่อมใส ไม่ใช่เพื่อให้คนอื่นเค้าไว้วางใจ ถ้าเราคิดในใจว่าจะให้เค้าเลื่อมใส มันเป็นการประพฤติ

เพื่อหลอกลวง ไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา ปฏิบัติเพื่อให้เค้าเคารพ
การวะ นี้จะทำให้เราเครียดนะ

เราไปมีความดำริอย่างนั้นนะ มันบาปเป็นกรรม เป็นเวรเป็นภัยเป็นอันตราย
ทั้งตัวเราและส่วนรวมไม่ใช่การประพฤติกการปฏิบัติเจริญสติปัญญา

ถ้าเราคิดว่าจะให้เค้าเคารพเลื่อมใส อย่างนี้มันเป็นบาป เราปฏิบัติเพื่อความสงบ
เพื่อปัญญานะ มันใช่ปฏิบัติเพื่อให้มันเป็นบาปเป็นกรรมเป็นเวรเป็นภัย

เป็นประโยชน์ทั้งเราเองเป็นประโยชน์ทั้งคนอื่น ให้เข้าใจนะ คำว่าพระศาสนา
ให้เรารู้เข้าใจนะ พระศาสนานี้คือพระธรรมพระวินัย คือธรรมบุญรัฐธรรมบุญ
ผู้ที่เข้าถึงพระศาสนาถึงมีหลักการในการประพฤติกการปฏิบัติ อย่างพระพุทธศาสนา
ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงบัญญัติพระธรรมพระวินัยแปดหมื่นสี่พัน
พระธรรมชั้นร์ ที่เป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติ ที่เป็นรูปแบบ ความเป็นพระนั้นไม่ได้เป็นเพียง
รูปแบบอย่างเดียว ไม่ได้เป็นเพียงการแต่งตั้งอย่างเดียว ความเป็นพระนั้นต้องเข้าสู่
ภาคประพฤติกการปฏิบัติทั้งกายวาจาภิรียมารยาทรวมทั้งใจ เราต้องรู้เข้าใจ
เรื่องพระเรื่องพระศาสนานะ

พระพวกปลงผมนุ่งหม้อจีวร หรือว่าพวกที่ใส่ชุดสีขาว อย่างนี้แหละยังไม่ใช่พระนะ
อย่างนี้แหละมันเป็นเพียงรูปแบบ เค้าแต่งตั้งเป็นลายลักษณ อักษร
เพื่อเอาไปประพฤติกการปฏิบัติ ตำแหน่งแต่งตั้งนี้ดี ต้องเอาตำแหน่งแต่งตั้งนั้น
ไปประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อเป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติ

พระนั้นคือพระธรรมคือพระวินัย เป็นการหยุดสิ่งไม่ถูกต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง
คือความสงบคือปัญญา คือข้อวัตรกิจ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ

การปฏิบัติเพื่อยกเลิกความร้อน ความร้อนคือตัวตน เพื่อยกเลิกความฟุ้งซ่าน ความฟุ้งซ่านคือตัวตน พระนี่คือพระธรรมพระวินัยเป็นผู้เห็นภัยในวัฏฏสงสาร เป็นผู้ที่มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติปฏิบัติผู้เป็นพระต้องเป็นอย่างนี้ ถ้าเราเอาตัวเอาตนมันเป็นพระไม่ได้ เพราะตัวตนไม่เป็นพระ

พระพุทธเจ้าท่านมายกเลิกการเวียนว่ายตายเกิด มายกเลิกชาติชั้นวรรณะ นิติบุคคลตัวตน ยกเลิกความรู้สึกที่เป็นเราและเป็นคนอื่น มายกเลิกธาตุยกเลิกชั้น ยกเลิกอายตนะ มีแต่ความสงบมีปัญญา มีแต่ปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ชีวิตเรา ต้องก้าวไปด้วยความเข้าใจอย่างนี้

เราอย่าไปทำอะไรเพื่อให้ใครเค้ายอมรับให้เค้าโอเค อย่างนั้นมันเป็นการปฏิบัติ หลอกหลวง องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่ามันเป็นบาป บาปก็คือ มันเป็นบาดแผล บาดแผลเล็ก บาดแผลกลาง บาดแผลใหญ่ มันเป็นบาดแผล มันเป็นบาป เป็นตราบาปให้กับตัวเองด้วยเอาธาตุเอาชั้นเอาอายตนะมาเป็นเรา มันเป็นบาป

เราทุกคนถึงต้องเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย ไม่มีใครทำอะไรตามใจตามความรู้สึก เห็นภัยในวัฏฏสงสาร ไม่มีความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นใคร ไม่สำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชายคนแก่คนเฒ่าคนชรา ว่าเราดีกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า รวยกว่าเค้า มีสติมีปัญญามากกว่าเค้า หรือว่าพอ ๆ กับเค้า หรือว่าสู้เขาไม่ได้ ถ้าเรามีเขามีเรา มันจะสงบได้อย่างไร มันจะมีปัญญาได้อย่างไร เพราะมันมีเขามีเรามันมีตัวมีตน มันไม่ใช่ความสงบมันไม่ใช่ปัญญา

ประชาชนเค้าเป็นฆราวาสเค้าก็มีหน้าที่ทำงาน เป็นพ่อค้าประชาชน เป็นเกษตรกรเป็นเกษตรกรรมเป็นข้าราชการเป็นนักการเมือง เค้าก็มีปิติมีความสุข มีเอ็กซ์คิตาในการประพฤติปฏิบัติ

เราพากันมาบวชมาปฏิบัติธรรมเราก็ต้องมีปิติมีความสุขในการประพฤติ การปฏิบัติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไม่นอนไม่พักผ่อนตอนกลางวันนะ พระในพระธรรมพระวินัยนี้ ไม่นอนไม่พักผ่อนเวลากลางวัน จะนอนพักผ่อนจำวัด ตั้งแต่กลางคืน กลางวันถ้าท่านพักผ่อนท่านก็จะเข้าสมาธิเอา เข้าสมาธิก็คือ เอาความสงบกลับคืนมา เอาออกซิเจนกลับคืนมาเอาคาร์บอนไดออกไซด์เอาของเสีย ออกไป พระพุทธเจ้าพักผ่อนด้วยการเข้าสมาธิ เข้าสมาธินี้คือไม่มีนิวรรณ์ ๕ นะ มีแต่ความสงบและปัญญา มีปัญญาและความสงบ ไม่ใช่ไปนั่งหลับนะ ความสงบกับ ปัญญามันต้องไปพร้อม ๆ กัน ถ้าความสงบมากปัญญาไม่พอเราก็จะสัปหงก โง่งวง ถ้าปัญญามาก ความสงบไม่พอ ไม่เพียงพอมันก็ฟุ้งซ่าน

เราทั้งหลายต้องพากันฝึกความสงบกับปัญญาให้สมดุลกัน เพื่อเป็นหนึ่ง เป็นเอ็กซ์คิตาเป็นอันเดียวกัน ไม่มีความปรุ่งแต่งให้จิตใจเป็นหนึ่ง ความสงบกับ ปัญญาให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เราจะได้เข้าถึงสัมมาสมาธิ

การทำสมาธินี้คือการเอาออกซิเจนกลับมาหาเรานะ เพราะเราทุกคน อยู่กับความหลงอยู่กับความฟุ้งซ่านมันเสียออกซิเจน เราเอาตัวเอาตนนำชีวิต ไม่ได้เอาธรรมนำชีวิต ชีวิตของเราอยู่ระดับคนบ้านะ ตัวตนนี้คือคนบ้า เราจะหยุดตัวตนได้ก็คือความสงบ ความสงบกับปัญญาถึงไปพร้อม ๆ กัน

พนักงานไฟฟ้าใหม่ผู้มาประพฤติปฏิบัติใหม่ต้องเข้าใจนะ ต้องเอาความถูกต้อง นำชีวิต ไม่ใช่มาเอาเจ้าหน้าที่พนักงานเก่านำเรานำชีวิต

อย่าเอาผู้ปฏิบัติเก่าเป็นบรรทัดฐาน ต้องเอาความถูกต้องเป็นบรรทัดฐาน เอาธรรมนุญเป็นบรรทัดฐาน ไม่ใช่เอาตัวเอาตนเป็นบรรทัดฐาน ต้องเอาธรรมนุญ เป็นพื้นฐาน เราจะเอาความหลงความไม่ถูกต้องเป็นพื้นฐานนั้นไม่ได้

เพราะโลกในปัจจุบันนี้เป็นนิติบุคคลเป็นตัวเป็นตน ประเทศไทยของเรา มันเสียหาย มันเสียหายเพราะเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต

เราต้องรู้หลักการและอุดมการณ์อุดมธรรม เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเพราะทุกสิ่ง ทุกอย่างนั้นมันขึ้นอยู่ที่เหตุที่ปัจจัย มันอยู่ที่รู้เข้าใจแล้วก็เข้าถึงความสงบและปัญญา เข้าถึงปัญญาและความสงบ

พูดอย่างนี้ไม่ใช่ไม่เคารพนะ พูดอย่างนี้เพื่อความเคารพความสงบนะ ความเคารพ ความสงบความถูกต้องมันอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้เข้าใจอย่างนี้ ใครเค้าจะเป็นคนดีคน ชั่วเป็นใครเราก็สงบเราก็เคารพ ทุก ๆ คนให้เข้าใจนะ เพราะชีวิตของเราต้องเคารพ ในธรรมนุญ เคารพในธรรมชาติ ความสงบกับความเคารพมันคือสิ่งอันเดียวกันนะ อย่างเราอยากให้เป็นอย่างโน้นเป็นอย่างนี้ นั่นแสดงถึงความไม่สงบนะ อย่างเราไม่อยากให้เป็นอย่างโน้นอย่างนี้ นั่นแสดงถึงความไม่สงบ ความอยากหรือ ความไม่อยากมันก็คือความปรุงแต่งนะ

เราอยากให้อะไรไปตามใจของเรานั้น คือความไม่เคารพคือความไม่สงบนะ เพราะธรรมชาติที่บริสุทธิ์คือความสงบคือความไม่ปรุงแต่งนะ

เรารู้เข้าใจ สิ่งที่สำคัญจะไปมาทางธาตุทางชั้นทางอายตนะเราก็ต้องสงบ
ต้องมีปัญญา ใครเค้าจะไปจะมาทางตาหูจมูกลิ้นกายใจก็ช่างเค้า

เราต้องสงบมาจากใจ เคารพมาจากใจ เค้าจะดีเค้าจะชั่วก็ช่างหัวเค้า
ไม่เกี่ยวกับเรา เราต้องรู้เข้าใจสิ่งเหล่านี้มันเป็นข้อสอบของเรา เป็นข้อสอบของเรา
ตอบด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ

เราอย่าเอาตัวตนนำชีวิต เราเอาแต่ความชอบใจ ความไม่ชอบใจเราจะเอาไป
ไว้ที่ไหน เพราะความชอบใจไม่ชอบใจนั้นคือความปรุงแต่ง เราต้องรู้ต้องเข้าใจ
ถ้าเราไม่มีสิ่งเหล่านี้เราจะเอาอะไรประพฤติมาปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้แหละคือการประพฤติ
การปฏิบัติของเรา เราไม่มีธาตุทั้ง ๔ ไม่มีชั้นทั้ง ๕ ไม่มีอายตนะ ๑๒ เราจะเอาอะไร
มาประพฤติมาปฏิบัติ

เราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะปฏิบัติได้อย่างไร เรารู้เข้าใจเราถึงจะปฏิบัติได้ เราจะให้ว่าง
จากสิ่งที่ไม่มันไม่ถูกต้องนะ มันต้องว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ความเข้าใจมีปิติสุข
ในการประพฤติการปฏิบัติมีความเคารพภาวะในความเป็นประภัสสรทั้งฝ่ายดีฝ่ายไม่ดี

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา เพื่อการประพฤติ
การปฏิบัติของเราจะได้ติดต่อดำเนิน การปฏิบัติที่ติดต่อดำเนินเพื่อให้ศีลเป็นสมาธิ
เป็นปัญญา เราจะได้ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่ใช่ก้าวไปก้าวหนึ่ง
แล้วถอยกลับมามันจะไปไหนได้

เจ้าหน้าที่เก่าเจ้าหน้าที่ใหม่ต้องรู้เข้าใจ พวกเขามีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ เราต้องรู้เรื่องการประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้ เราต้องรู้จัก
ใช้ทรัพยากรที่ดีให้คุ้มค่า ต้องใช้เวลาให้คุ้มค่า เราอย่ามาอาศัยธาตุ ๔ ชั้น ๕

อายตนะ ๑๒ นี้ให้เสียหาย เราต้องเอาธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายตนะ ๑๒ มาปฏิบัติ ให้มีคุณค่า อย่ามาหมกมุ่นในตัวในตน อย่ามาหมกมุ่นในความหลง หมกมุ่นในกาม ในพยาบาททั้งภายนอกภายในเราต้องก้าวไปพร้อมๆ กัน ทั้งใจทั้งวิทยาศาสตร์ เราต้องก้าวไปพร้อม ๆ กันเป็นทางสายกลาง เป็นธรรมนุญ เป็นรัฐธรรมนุญ เราอย่าไปหมกมุ่นในกามหมกมุ่นในพยาบาท ต้องบริโภคมความสงบด้วยปัญญา เราไม่ต้องอาศัยสรีระร่างกายเพื่อไสยศาสตร์เพื่อความหลง อาศัยภาชีอากร ของประชากรของโลก อาศัยประชากรของโลกเค้าเสียสละ เพื่อธรรมเพื่อพระศาสนา

เราคิดดูดี ๆ นะ ข้าราชการนักการเมือง นักบวชนี้ เป็นผู้ที่ใช้ของคนอื่น ใช้ทรัพยากรของคนอื่น ไม่ใช่ของผู้ที่นั้นหามาด้วยลำแข้งของตัวเองนะ เราต้องมีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติทำหน้าที่ที่เป็นบริสุทธิ์คุณ ด้วยความเสียสละ มามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการเสียสละ เพื่อให้ความถูกต้อง ก้าวไป บริสุทธิ์คุณก้าวไป

ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ พวกข้าราชการนักการเมืองนักบวชนี้ถือว่าเป็นแก๊งค์ใหญ่ ของโลกนะ แก๊งค์ที่ทำลายความมั่นคงของชาติ ของศาสน์ ของกษัตริย์

ถ้าเราไม่เข้าใจ มันจะทำลายความถูกต้อง ทำลายคุณนะ คำว่าคุณนั้นคือ ประโยชน์ ทำลายบริสุทธิ์คุณ เพราะความสงบปัญญาที่ยกเลิกตัวตนนั้นคือคุณ เราเอาตัวเอาตนดำรงชีวิตมันก็เป็นความผิดเป็นโทษมันไม่ใช่คุณ ที่เค้าเรียกคุณนั้น คุณนี้คุณพ่อคุณแม่คุณปู่คุณย่าคุณตาคุณยายหรือผู้ที่มาบวชเค้าเรียกว่าพระคุณเจ้า ๆ เมื่อเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราก็กเอาความหลงนำชีวิต เราก็กเอาตัวเอาตนนำชีวิต นี่แหละคือ ตัวอันตราย นี่แหละคือเจ้าเสียร้ายเจ้าอันตราย นี่ไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญานะ มันคือปัญหา นี่คือการสร้างปัญหา ที่เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนี้ไม่ใช่การแก้ปัญหานะ

นี่เป็นการสร้างปัญหา นี่คือนิยามความหลง ไม่ใช่ปัญญา นี่คือนิยามสร้างปัญหา เราไม่รู้ไม่เข้าใจนี่ก็จะพอกันแก่ปัญหา แต่ที่ไหนได้มันเป็นการสร้างปัญหาให้กับตัวเองให้กับส่วนรวม มันเป็นการเอาตัวรอดของคนไม่มีปัญหา เรียกว่าเอาตัวรอดในความไม่รอด มันเป็นกับดักเพื่อขุดหลุมฝังตัวเอง เป็นการระเบิดตัวเองไปในตัว ให้รู้ให้เข้าใจ

เราต้องเคารพในพระธรรมพระวินัย ข้อวัตรกิจวัตร ถ้าเราไม่เคารพมันก็ไม่สงบนะ ถ้าเราไม่เคารวะก็ไม่สงบนะ

ผู้มีปัญญาทั้งหลาย มีปัญญานั้นดีแล้วถูกต้องแล้ว ต้องเห็นภัยในวิภวสงสาร เพราะมีปัญญามากก็แก้ปัญหามาไม่ได้หรือ ต้องกลับมาหาความสงบ กลับมาหาความเคารพ กลับมาหาการวะ กลับมาหาความพอเพียงเพียงพอ

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชกาลที่ ๙ ของเมืองไทย ท่านให้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอในการพัฒนาวัตถุกับใจไปพร้อม ๆ กันด้วยปิติสุขเอกัคคตา เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้เข้าใจ

ปัญญาชนทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ไม่หลงมกมาย เป็นคนรุ่นใหม่สมัยใหม่มันดีอยู่แล้ว แต่คนรุ่นใหม่ก็ต้องมีความสงบกับปัญญาไปพร้อม ๆ กัน นักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายก็ต้องมีความสงบกับปัญญาไปพร้อม ๆ กัน ให้รู้เข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันผ่านไปผ่านมา มันสัญจรไปมาของธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายุตนะ ๑๒ ความเป็นจริงแล้วสิ่งที่ว่างเปล่านั้นคือความรู้ความเข้าใจคือความสงบและปัญญาให้เข้าใจอย่างนี้

เจ้าหน้าที่เก่าเจ้าหน้าที่ใหม่พากันเข้าใจนะ อย่าได้ลอยไปลอยมา ฟุ้งซ่านไป ฟุ้งซ่านมา เราอาศัยบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อาศัยรูปแบบขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรามาเดินตามพระพุทธรูป เราถือนิสาณ ถือนิสาณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เราทุกคนนะอย่าไปใจอ่อน ตายก็ช่างหัวมันอย่าไปใจอ่อน เราต้องเข้าสู่หลักการ อุดมการณ์อุดมธรรมอย่าไปใจอ่อน เจริญสติเจริญสัมปชัญญะ มีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาให้เต็มที่อย่าพากันใจอ่อน ถ้าใจของเรามันอ่อนแสดงว่าเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เราถึงใจอ่อนนะ ความสงบเราไม่เพียงพอ ปัญญาของเราไม่เพียงพอ

เราเจริญสติสัมปชัญญะกันให้เต็มที่ กลางวันเราอย่าพากันฟุ้งซ่าน พากันเจริญ สติสัมปชัญญะ ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะเมื่อไหร่ เมื่อนั้นก็มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา ให้รู้เข้าใจ ความเพียรของเราต้องติดต่อกันเนื่องด้วยปิติด้วยความสุขเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้รู้ให้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจชีวิตนี้ก็ยอมพังทลายเหมือนตึก สตง.

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลาย สิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าย่อมพังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ

น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไมโกงกินคอร์รัปชันนะ แต่เค้าโกงกินคอร์รัปชันน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมณฑลยะเลยประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลยะเลยประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวิญญูสงสาร รู้จักความคิด รู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร วัดอโศการาม สมุทรปราการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง ท่านรู้จักว่าความปรุงแต่งนี้มันคือวิญญูสงสารนะ ท่านรู้จักความปรุงแต่ง เพราะความปรุงแต่งมันเป็นทุกข์อย่างยิ่ง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตนี้ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตนไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด

ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้ง
กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมบุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก
เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอ็กคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอ็กคตาในการประพฤติการปฏิบัติมันก็ไม่มีความทุกข์อยู่แล้ว
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ
เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง
ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ
ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักรธรรมบุญ
ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร
ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยความรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ
มารับผิดชอบโปกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย
มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สูทผูกเนคไท ห้อยเหรียญตรา เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมงายต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึงธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิฆฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ในระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น มันจะวอกวนอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวอกวนในความหลงอย่างนั้น จิตใจวอกวนอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิกฎสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสีโน มาเก้าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะว่าชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับหางงูเดี๋ยวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการรู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณมีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ตึ้นะ รวยความโง่หลงมงายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์ มันไม่ตึ้นะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศเค้าเล็กนิดเดียวเค้าตั้งบ่อนคาสิโนเค้ารวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน เค้ารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้ มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสิโน จะเรียกบ่อนคาสิโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่าเราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสิโน นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสิโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เหมือนประเทศไทยของเรานี้แหละ โครงการยกเลิกเหล้ายกเลิกเบียร์
ยกเลิกสิ่งเสพติดยาเสพติดที่มันเป็นอบายมุขแห่งชีวิต ที่มันเป็นอบายภูมิแห่งชีวิต

เกือบร้อยปีของโครงการพากันประพฤติกฎปฏิบัติด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
ตั้งอยู่ในความประมาท เอาความหลงนำชีวิตเอาความประมาทนำชีวิต
มันก็ปฏิบัติไม่ได้ มันก็ยิ่งมากกว่าเก่า ไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต
ความหลงก็เลยยิ่งใหญ่ใหญ่ยิ่ง

มันก็แก้ปัญหามาไม่ได้ มันยิ่งมากทวีคูณ มันก็ไปของมันเรื่อย มากยิ่งกว่าเก่า
ทวีคูณยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

อย่างการสวมหมวกกันน็อคอย่างนี้แหละ มอเตอร์ไซด์เข้ามาในเมืองไทย
ประเทศไทย ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปี ขณะนี้เวลานี้ก็ยังทำไม่ได้ เรื่องสวมหมวกกันน็อคนี้
ที่ให้ประชาชนผู้ขับขี่จักรยานยนต์เพื่อสะดวกในการสัญจรไปมา ได้ออกกฎหมาย
บังคับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ ขณะนี้เวลานี้มันก็เป็นเวลาจวนจะ ๕๐ ปีแล้ว
ก็ยังพากันทำไม่ได้

ถ้าเราเข้าใจว่า การทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนี้ไม่ได้ มันเป็นความเสียหาย
ทั้งตัวเราและส่วนรวม มันไปไม่ได้ ชีวิตของเรามันไปไม่ได้นะ ชีวิตนี้มันพังทลาย
เหมือนตึก สตง.ของเมืองไทยนี้แหละ

เราต้องเข้าใจ ทุกคนต้องเข้าใจ ไม่ใช่เข้าใจเฉย ๆ ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติก
ภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ ถ้าไม่อย่างนั้น
มันก็จะไปของมันด้วยความไม่ถูกต้องอย่างนี้แหละ

พูดอย่างนี้ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะ นี่มันเป็นธรรมเป็นธรรมนุญเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณให้รู้เข้าใจ นี่เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา นี่คือธรรมนุญ รัฏฐธรรมนุญ นี่เป็นความมั่นคงของชาติคือความเกิด ด้วยเหตุที่ถูกต้อง ไม่มีความผิด ถูกต้องนะ ความถูกต้องหมายถึงบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ตัวตน นั่นแหละคือความถูกต้อง เป็นความมั่นคงของพระศาสนา ศาสนาคือธรรมนุญรัฏฐธรรมนุญ เป็นความมั่นคงของพระมหากษัตริย์นั่นได้แก่ปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาเพื่อตัวตน ปัญญาบริสุทธิ์คุณ นี่เป็นความหมายของพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์ที่ขึ้นครองราชย์ถึงทรงทศพิธราชธรรม เอาทศพิธราชธรรมนำชีวิต คำว่าพระหมายถึงไม่มีตัวไม่มีตนให้เข้าใจ ถ้ามีตัวมีตนก็ไม่ใช่พระไม่ใช่ธรรมนุญไม่ใช่รัฏฐธรรมนุญ

นี่เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย เป็นพระศาสนา เป็นพระมหากษัตริย์ ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน เป็นธรรมเป็นธรรมนุญ เพื่อให้เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ให้เรารู้ให้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้พากันประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง ทำให้ถูกต้อง จะได้ไม่พากันทำความผิด เพื่อเข้าสู่ขบวนการแห่งความถูกต้องของรัฏฐธรรมนุญในการดำเนินชีวิต การดำเนินชีวิตต้องไม่เอาความผิดดำเนินชีวิต

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนที่เป็นบริสุทธิคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เห็นสมควรแก่เวลา จบด้วยพระธรรมเทศนาของหลวงปู่มั่น ฎริทัตโต ท่านได้เมตตาตรัสไว้ว่า

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่ดีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิคุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัตินั้นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบันไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เรารู้เข้าใจเรื่องพระธรรม พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิภูฏสงสารนั้นแหละคือพระนิพพาน ให้พวกเรารู้เข้าใจในเรื่องพระนิพพานนะ
